กรณีตัวอย่าง

ข้อหารือบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

กรณีศึกษา : นาย ก. กับ สถานะเป็นบุคคลล้มละลาย

ข้อเท็จจริง 1

ศาลล้มละลายกลางมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย

11 ก.พ. 2563

ข้อเท็จจริง 2

ณ วันที่ 11 ก.พ. 2563 นาย ก. ยังได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ 36,860 บาท

ข้อเท็จจริง 3

ในระหว่างวันที่ศาลฯ มีคำพิพากษาจนถึงวันที่ ทต. มีคำสั่งให้ออกจากราชการ นาย ก. ยังคงปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือน เดือนละ 39,080 บาท

ข้อเท็จจริง 4

ทต. มีคำสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 (มีผลย้อนหลังถึงวันพิพากษา)

14 ธ.ค. 2563

คำถาม?

เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่นำมาใช้เป็นฐานในการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติ คือจำนวนเท่าใด

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 4

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือน เดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และหรือเงินเพิ่มการเลื่อนฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการสู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดแต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ

มาตรา 32

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญให้กระทำดังนี้

(2) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วยห้าสิบคูณด้วยจำนวนปีเวลาราชการ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

สรุป

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นาย ก. ถูกศาลล้มละลายกลางพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 และเมื่อวันที่ 14 ธ.ค. 2563 ทต. ได้มีคำสั่งให้นาย ก. พ้นจากราชการ ซึ่งมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย คือ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 การคำนวณเงินบำนาญปกติของนาย ก. จึงต้องใช้เงินเดือนที่ได้รับเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ เดือนละ 36,860 บาท มาเป็นฐานในการคำนวณ แม้นาย ก. ยังคงปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือนมาโดยตลอดตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 ถึงวันที่ 13 ธ.ค. 2563 ก็ตาม

คำถาม?

นาย ก. จะได้รับบำนาญปกติ ตั้งแต่วันที่เท่าใด

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 9

เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ใน พ.ร.บ. นี้

“ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546”

มาตรา 26

บำเหน็จหรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

หนังสือ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0808.5/ว 14 ลงวันที่ 29 มิ.ย. 2563 เรื่อง การออกคำสั่งให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นออกจากราชการ กรณีศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย

เมื่อศาลล้มละลายได้มีคำพิพากษาให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นบุคคลล้มละลาย จึงมีผลทำให้ผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเบื้องต้นตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของ ก.ท.จ. จึงต้องมีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากราชการ

สรุป

ทต. ได้มีคำสั่งให้นาย ก. พ้นจากราชการ ซึ่งมีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย คือ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 แต่เนื่องจากนาย ก. ยังคงปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือนมาโดยตลอดตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2563 ถึงวันที่ 13 ธ.ค. 2563 หากมีการจ่ายเงินบำนาญปกติย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่พ้นจากราชการ นาย ก. ก็จะได้รับทั้งเงินเดือนและเงินบำนาญปกติในห้วงเวลาเดียวกัน อันเป็นการได้รับสิทธิที่ซ้ำซ้อน ดังนั้น ทต. จึงสามารถเบิกจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่นาย ก. ได้ตั้งแต่วันที่ขาดจากอัตราเงินเดือนเป็นต้นไป

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

การขอรับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

นาย ค. ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม (นักบริหารงานสวัสดิการสังคม ระดับกลาง) สังกัด อบจ. ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 12 ม.ค. 2565 แต่ศาลปกครองฯ มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่ลงโทษไล่นาย ค. ออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น อบจ. จึงแจ้งให้นาย ค. มารายงานตัวเพื่อกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ต่อมานาย ค. พ้นจากราชการ (ครบเกษียณอายุ) เมื่อวันที่ 1 ต.ค. 2565 ซึ่งจังหวัดเห็นว่า นาย ค. สามารถรับบำนาญปกติได้ โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัด ถูกต้องหรือไม่

เส้นทางคดีทางวินัยและอาญาของ “นาย ค.”

1.ป.ป.ช. มีส่งหนังสือพิจารณาโทษ

แจ้งการกระทำของนาย ค. (ขณะรับราชการ) มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางอาญา กรณีทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง

2.อบจ. มีคำสั่งลงโทษ

สั่งไล่ นาย ค. ออกจากราชการตามมติ ก.จ.จ. ลงวันที่ 11 ม.ค. 2565 มีผลตั้งแต่วันที่ 12 ม.ค. 2565

3.นาย ค. ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้เพิกถอนคำสั่ง อบจ. และมติ ก.จ.จ. (ประชุมลับ) และขอให้ทุเลาการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

4.ศาลฯ สั่งทุเลาชั่วคราว

มีคำสั่งทุเลาคำสั่ง อบจ. จนกว่าศาลจะมีคำคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (25 เม.ย. 2565)

5.อบจ. แจ้งให้กลับรับราชการ

ในตำแหน่งผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม กองสวัสดิการสังคม จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

6.นาย ค. พ้นจากราชการ

ครบเกษียณอายุ (1 ต.ค. 2565)

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 12

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(3) เหตุสูงอายุ

“พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542”

มาตรา 70

คำพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับ นับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษาจนถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรืองดเสีย

ในกรณีที่เป็นคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รอการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดี จะถึงที่สุด

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 4797 ลงวันที่ 2 พ.ค. 2567

กรณีถูกฟ้องหรือต้องหาคดีอาญา

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา และคดียังไม่ถึงที่สุด
ลูกจ้างประจำ ซึ่งมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาคดีอาญา และคดียังไม่ถึงที่สุด

ไม่ต้องจัดทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อ อปท. ต้นสังกัด

กรณีผิดวินัยอย่างร้ายแรง/ถูกชี้มูลความผิด

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำมีกรณีหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ไม่ว่าก่อนหรือหลังจากออกจากราชการแล้ว และการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย หรือมีกรณีถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด

ต้องจัดทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อ อปท. ต้นสังกัด

สรุป

แม้ศาลปกครองฯ ได้มีคำสั่งทุเลาการบังคับคดี เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2565 และนาย ค. ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่เช่นเดิม แต่เนื่องจากการดำเนินคดีปกครองอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองฯ อันอาจมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่นาย ค. จึงถือว่านาย ค. มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยกรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด ดังนั้น การที่นาย ค. พ้นจากราชการ (ครบเกษียณอายุ) เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2565 จึงสามารถขอรับบำเหน็จบำนาญปกติได้ โดยนาย ค. ต้องทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินไว้ต่อ อบจ.

การขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ

นางมะลิ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง ระดับต้น) ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 5 ต.ค. 2564 โดยนางมะลิ ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ และ ก.ท.จ. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติยกอุทธรณ์ ต่อมานางมะลิ ได้ฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อโต้แย้งคำสั่ง ทต. ลงโทษปลดออกจากราชการ และคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครอง จังหวัดเห็นว่า เมื่อการดำเนินการทางวินัยกับนางมะลิ สิ้นสุดแล้ว ส่วนคำว่าคดีถึงที่สุดหมายถึงคดีอาญาถึงที่สุดเท่านั้น ไม่รวมถึงคดีปกครอง นางมะลิ จึงมีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพได้ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัด ถูกต้องหรือไม่

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

เส้นทางคดีทางวินัยและอาญาของ “นางมะลิ”

1 1.มีคำสั่ง ปลดออก 5 ต.ค. 2564

ทต. มีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ตามมติ ก.ท.จ. กรณีสำนักตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของ ทต. มีการดำเนินการไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และตามวัตถุประสงค์ ทำให้ ทต. ได้รับความเสียหาย

2 2.การอุทธรณ์คำสั่ง

นางมะลิ ได้อุทธรณ์คำสั่ง ทต. ซึ่ง ก.ท.จ. ได้พิจารณาอุทธรณ์และเห็นว่า คำสั่งของ ทต. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมกับความผิดแล้ว จึงมีมติยกอุทธรณ์

ยกอุทธรณ์

3 3.นางมะลิ ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

เพื่อโต้แย้งคำสั่ง ทต. เรื่องลงโทษปลดออกจากราชการ ลงวันที่ 5 ต.ค. 2564 และคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลปกครอง

4 4.การอนุมัติสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ

ซึ่งมีคำสั่งปลดออกจากราชการ ลงวันที่ 28 มิ.ย. 2565 จึงอนุมัติให้ ทต. จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่นางมะลิ เดือนละ 13,230 บาท ตั้งแต่วันที่ 5 ต.ค. 2564 โดยนางมะลิ ได้ทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน และหนังสือสัญญาค้ำประกันในการขอรับบำนาญปกติ เมื่อวันที่ 30 พ.ค. 2565

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพ โดยจ่ายให้ครั้งเดียว

กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 2

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

สรุป

ทต. ได้มีคำสั่งลงโทษปลดนางมะลิ ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ 5 ต.ค. 2564 โดยนางมะลิ ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ และ ก.ท.จ. ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติยกอุทธรณ์ ถือว่าชั้นที่สุดของการพิจารณาวินัยสิ้นสุดแล้ว จึงสามารถขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ แม้ต่อมานางมะลิจะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก็ตาม

กรณีศึกษา : นาย จ. กับ สิทธิการรับเงินบำเหน็จดำรงชีพของผู้รับบำนาญที่อยู่ระหว่างกระบวนการสอบทางวินัย

12 มี.ค. 2562

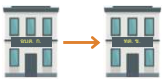
สำนักตรวจเงินแผ่นดินแจ้งผลการตรวจสอบ อบต.ก. พบว่าเงินยืมตามโครงการฝึกอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานฯ ซึ่งนาย จ. เป็นผู้ยืม ยังไม่มีการส่งใช้ใบสำคัญหรือเงินสดให้ถูกต้องตามระเบียบ โดยไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานระบุเหตุผล ความจำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ อาจเข้าข่ายเป็นความผิดตาม พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังภาครัฐ พ.ศ. 2561

29 เม.ย. 2564

อบต. ก. ได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง (รวมถึงนาย จ.) ชำระค่าสินไหมทดแทน

22 มิ.ย. 2564

อบต. ก. มีหนังสือแจ้งให้ ทต. ข. ดำเนินการสอบสวนและลงโทษทางวินัยกับนาย จ. (ซึ่งได้ย้ายสังกัดมา) โดยการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด

1 ต.ค. 2565

นาย จ. เกษียณอายุราชการ จังหวัดจึงมีคำสั่งให้จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ นาย จ.

3 มี.ค. 2566

ทต. ข. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงสอบสวนนาย จ.

ระงับการจ่ายเงิน

ทต. ข. ระงับการจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ และขอยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ จังหวัดพิจารณาแล้ว เห็นควรยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่นาย จ. จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะถึงที่สุด

คำถาม?

นาย จ. มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพได้หรือไม่

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

สรุป

นาย จ. เกษียณอายุราชการ เมื่อวันที่ 1 ต.ค. 2565 ต่อมาเมื่อวันที่ 13 มี.ค. 2566 ทต. ข. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อสอบสวน นาย จ. ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนฯ หากนาย จ. ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพ ดังนั้น เมื่อการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด นาย จ. จึงยังไม่สามารถขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ สำหรับการยกเลิกคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่นาย จ. เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการพิจารณา

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

มาตรา 30

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด

(1) ลาออกโดยไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนลาออก

(2) ถูกปลดออกหรือถูกไล่ออก หรือ

(3) ออกจากราชการโดยได้รับหรือมีสิทธิที่จะรับบำเหน็จหรือบำนาญแล้ว

ถ้าภายหลังได้เข้ารับราชการใหม่ ให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น ทั้งนี้มิให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับหรือมีสิทธิในบำนาญปกติ สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่และเลิกรับบำนาญในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น การบอกเลิกรับบำนาญ จะต้องกระทำภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อยื่นต่อเจ้าสังกัดเพื่อส่งไปยังกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

มาตรา 7

ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 30 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการตอนก่อนออกจากราชการ

พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

มาตรา 16

การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ซึ่งพ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 15 พ.ย. 2543

จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 พ.ย. 2543

สรุป

การบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนตำบลของนายเอก ตำแหน่ง ปลัด อบต. เมื่อวันที่ 15 ก.ค. 2540 ซึ่งเป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ ก่อนวันที่ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 มีผลใช้บังคับ จึงอยู่ภายใต้บทบัญญัติตามมาตรา 30 แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530 ที่กำหนดให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น ดังนั้น นายเอก จึงไม่มีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลัง

กรณีศึกษา : ขอรับเงินบำเหน็จตกทอด กรณีข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตาย

1 ต.ค. 2560

นางสาวดี พนักงานเทศบาล ตำแหน่ง ครู เกษียณอายุราชการ

3 ต.ค. 2560

นางสาวดี เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง

หนังสือแสดงเจตนา

ไม่มีทายาทแต่มีหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ก่อนเสียชีวิต จำนวน 3 ฉบับ โดยหนังสือแสดงเจตนา ฉบับที่ 3 ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ มท. กำหนด

ศาลยุติธรรม

ต่อสู้คดีแพ่ง ในศาลยุติธรรม ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไม่เป็นโมฆะ

หารือกรมบัญชีกลาง

กรมบัญชีกลางแจ้งว่า

1.ข้าราชการมีเวลาราชการ 24 ปี (มีสิทธิได้รับบำนาญ)

2.**ดังนั้น** : เมื่อถึงแก่กรรมส่วนราชการ ต้องจ่ายบำนาญจนถึงวันตาย (จ่ายผู้จัดการมรดก)

3.**ข้อสำคัญ** : ผู้จัดการมรดกไม่สามารถขอรับบำเหน็จแทนได้

4.**เหตุผล** : เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ตาย ผู้อื่นไม่สามารถเปลี่ยนสิทธิได้

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 12

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(3) เหตุสูงอายุ

มาตรา 18 วรรคสอง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีสิทธิได้บำนาญ

มาตรา 19

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้บำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา 32 แทนบำนาญก็ได้

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 47

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา 32 (1) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม และเพื่อประโยชน์ในการนี้ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใดก็ให้ มท. เป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

มาตรา 48

ภายใต้บังคับมาตรา 37 ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 47 เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

สรุป

นางสาวดี ได้ถึงแก่ความตาย โดยยังไม่ได้ยื่นเรื่องขอรับเงินบำเหน็จบำนาญ เงินบำเหน็จบำนาญของนางสาวดี ย่อมตกเป็นมรดกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงต้องร้องขอต่อศาลเพื่อตั้งผู้จัดการมรดกในการดำเนินการยื่นเรื่องขอรับเงินบำนาญ หากผู้จัดการมรดกได้ดำเนินการยื่นเรื่องขอรับเงินบำนาญแล้ว ก็สามารถจ่ายเงินบำนาญให้ได้ และเมื่อผู้จัดการมรดกดำเนินการยื่นเรื่องขอรับเงินบำนาญแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็สามารถอนุมัติให้ อปท. จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้กับผู้ที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด

ข้อหารือการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตาย

นางสาวแดง
พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ

นางเขียว (มารดา)
เป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับ
บำเหน็จตกทอดตามกฎหมาย

นางม่วง
เป็นผู้จัดการมรดกของนางเขียว
ขอรับบำเหน็จตกทอด

สรุปประเด็นข้อหารือ ดังนี้

ข้อหารือที่ 1 : สิทธิของนางเขียว

นางสาวแดง ถึงแก่กรรม และมีทายาทผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด คือ นางเขียว ตามกฎหมายแม้ว่านางเขียวจะยังไม่ได้ยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดก่อนที่ตัวเองจะถึงแก่กรรม ใช่หรือไม่

ข้อหารือที่ 2 : การสั่งจ่ายเงิน

หากนางเขียว เป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด คำสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดจะต้องสั่งจ่ายให้แก่นางเขียว ใช่หรือไม่

ข้อหารือที่ 3 : สิทธิของนางม่วง

นางม่วง ผู้จัดการมรดกของนางเขียว มีสิทธิยื่นเรื่องเพื่อขอรับบำเหน็จตกทอดของนางเขียว หรือไม่

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1599

เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้นตกทอดแก่ทายาท

มาตรา 1600

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ กองมรดกของผู้ตายได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิหน้าที่และความรับผิดต่าง ๆ เว้นแต่ตามกฎหมายหรือว่าโดยสภาพแล้ว เป็นการเฉพาะตัวของผู้ตายโดยแท้

มาตรา 1719

ผู้จัดการมรดกมีสิทธิและหน้าที่ที่จะทำการอันจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามคำสั่งแจ้งชัดหรือโดยปริยายแห่งพินัยกรรม และเพื่อจัดการมรดกโดยทั่วไป หรือเพื่อแบ่งปันทรัพย์มรดก

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 47

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา 32 (1) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม และเพื่อประโยชน์ในการนี้ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใดก็ให้ มท. เป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

มาตรา 48

ภายใต้บังคับมาตรา 37 ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 47 เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

สรุป

1. เมื่อนางสาวแดง ได้ถึงแก่ความตาย โดยมีนางเขียว (มารดา) เป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด ซึ่งมีชีวิตอยู่ในขณะที่นางสาวแดง ถึงแก่ความตาย ดังนั้นเมื่อตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย บำเหน็จตกทอดเป็นเงินที่จ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ และสิทธิดังกล่าวได้เกิดขึ้นก่อนที่นางเขียว จะถึงแก่ความตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตาย แม้จะยังไม่ได้มีการยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด ก็ไม่เป็นเหตุให้นางเขียวเสียสิทธิในการเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของนางสาวแดงแต่อย่างใด

2. ตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 50 บัญญัติสรุปว่า เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและนำส่งให้ถึง ผวจ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้ ผวจ. รีบพิจารณาสั่งภายในยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ดังนั้น เมื่อนางเขียว เป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของนางสาวแดง ผวจ. ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ จึงต้องสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่นางเขียวตามมาตรา 48 แห่ง พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

3. เมื่อนางเขียว ได้ถึงแก่ความตายก่อนยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด บำเหน็จตกทอดจึงตกเป็นมรดกแก่ทายาทของนางเขียวเช่นเดียวกับทรัพย์สินหรือสิทธิประเภทอื่นที่นางเขียวมีอยู่ก่อนถึงแก่ความตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตาย ดังนั้น เมื่อศาลได้มีคำสั่งตั้งผู้จัดการมรดกให้จัดการมรดกหรือแบ่งปันทรัพย์มรดกแล้ว จึงเป็นหน้าที่ของผู้จัดการมรดกในการยื่นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด เพื่อนำมารวมเป็นกองมรดกของนางเขียว ตามมาตรา 1599 และมาตรา 1600 แห่งประมวลกฎหมายข้างต้นต่อไป

กรณีศึกษา : นายทอง กับ กรณีทายาทไม่มายื่นขอรับเงินบำเหน็จตกทอด

จุดเริ่มต้น : ผู้รับบำนาญ

นายทอง
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ
(เสียชีวิต)

ลำดับทายาท

นางขาว (คู่สมรส)
ทายาทลำดับที่ 1 ประสงค์รับเงิน

ทายาทลำดับที่ 2 และ 3
ไม่ได้ยื่นเอกสารในการขอรับเงิน

ประเด็นปัญหา

ทต. ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินในส่วนของทายาทลำดับที่ 2 และ 3 ได้

คำถาม?

นางขาว ประสงค์จะใช้อำนาจผู้จัดการมรดก ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดส่วนของทายาทลำดับที่ 2 และลำดับที่ 3 ได้หรือไม่ อย่างไร

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 48

ภายใต้บังคับมาตรา 37 ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 47 เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานั้น

ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ข้อ 23

ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายหรือผู้ที่ผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอดพร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะชดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท. 6 (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายตามข้อ 19 แนบแบบคำขอ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 4/2505, ที่ 1586/2517 และที่ 1056/2525

<u>สรุปได้ว่า</u>

บำเหน็จตกทอด ตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 เป็นเรื่องที่รัฐให้สิทธิแก่ทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะโดยตรง หาได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตาย จึงไม่ใช่มรดก และเมื่อไม่ใช่มรดก โดยปกติสิทธิที่จะได้เงินเหล่านี้จะเป็นของผู้ใดจึงต้องพิเคราะห์ฐานที่ตั้งของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญา ซึ่งเป็นที่มาแห่งสิทธิหรือทรัพย์สินนั้น ถ้ากฎหมายกำหนดไว้อย่างใดก็ต้องเป็นไปตามนั้น เช่น เงินบำเหน็จตกทอดนั้นตาม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ตกได้แก่ทายาท

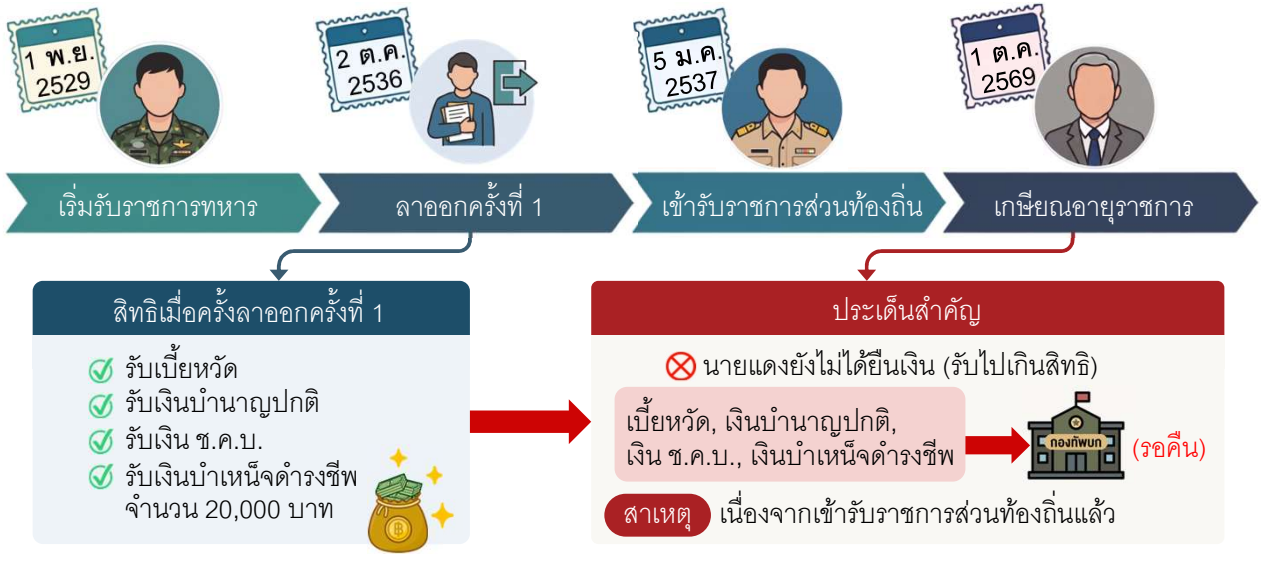
สรุป

กรณีที่หารือ เมื่อบำเหน็จตกทอดเป็นสิทธิของทายาท ไม่ใช่สิทธิของนายทองที่มีอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตาย บำเหน็จตกทอดจึงไม่ใช่มรดกของนายทอง ดังนั้น นางขาว ในฐานะผู้จัดการมรดกของนายทอง จึงไม่อาจยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดในส่วนของทายาทรายอื่นหรือลำดับอื่น เพื่อนำมารวมเป็นกองมรดกของนายทองได้ โดยต้องให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายยื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอดต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้ายด้วยตนเอง ตามข้อ 23 ของระเบียบ มท. ข้างต้น

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในกรณีที่ทายาทคนใดไม่สามารถมายื่นคำขอรับบำเหน็จตกทอดและเอกสารหลักฐานได้ด้วยตนเอง ก็อาจตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้เป็นตัวแทนในการมายื่นขอรับบำเหน็จตกทอดในส่วนของตนเอง ตามมาตรา 797 และมาตรา 798 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

กรณีศึกษา : นายแดง กับ การขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีเคยได้รับบำเหน็จดำรงชีพมาแล้ว

คำถาม?

เงินบำเหน็จดำรงชีพจำนวน 20,000 บาท ที่นายแดงได้รับไปแล้ว ขณะรับราชการทหาร จะต้องหักออกจากการคำนวณหรือไม่

จะเห็นได้ว่า กรณีของนายแดง เป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) จะใช้บังคับ ซึ่งในการคำนวณบำเหน็จบำนาญของนายแดง จึงต้องคำนวณตั้งแต่วันที่บรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นต้นไป เมื่อนายแดงไม่มีสิทธินำเวลาราชการทหารมาคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้บัญญัติให้อำนาจในการหักเงินบำเหน็จดำรงชีพไว้ ย่อมไม่อาจที่จะดำเนินการหักเงินจำนวนดังกล่าวได้

ดังนั้น นายแดงจึงมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 46/1 โดยการจ่ายบำเหน็จดำรงชีพต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

“พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

มาตรา 46/1

บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพ โดยจ่ายให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ฯลฯ

กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 1 แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 1 บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินห้าแสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ดังต่อไปนี้

(1) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปี ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(2) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงเจ็ดสิบปี ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (1) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

(3) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินห้าแสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (1) หรือ (2) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินห้าแสนบาท"

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หน้าแรก เนื้อหา ติดต่อ

ช่องทางการติดต่อ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายรายได้
(งานโอนเงิน และหักสมทบกองทุนฯ)
02-241-9067-69 ต่อ 206 - 216

ฝ่ายกฎหมาย
(งานระเบียบกฎหมายและนิติการ)
02-241-9067-69 ต่อ 220

ฝ่ายตรวจสอบและทะเบียนผู้รับบำเหน็จบำนาญ
02-241-9067-69 ต่อ 301 - 310

